

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

info@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
16.12.2020

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Окружного адміністративного суду міста Києва
Аблова Євгенія Валерійовича
критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Окружного адміністративного суду міста Києва **Аблова Євгенія Валерійовича** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя свавільно встановлював обмеження у реалізації права на мирні зібрання, що нівелювало реалізацію свободи мирних зібрань, наприклад, необмеженому колу осіб і (або) на тривалий час і (або) щодо необмеженого місця.

(підпункт 3.6 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

1.1. Згідно з [даними](#) Єдиного державного реєстру судових рішень та інформації в [ЗМІ](#), 09.12.2013 суддя Аблов постановив [ухвалу](#) про забезпечення адміністративного позову у справі № 826/19488/13-а від особи, якій “перешкоджали вільно пересуватись” барикади на Майдані. Позивач просив заборонити ГУ МВС України в місті Києві, ГУ ДСНС у місті Києві та КМДА сприяти блокуванню автомобільних доріг та вулиць міста Києва та будь-яким особам вчиняти дії щодо блокування будь-яким способом 17 автомобільних доріг та вулиць у центрі міста Києва, в тому числі шляхом заборони розміщувати будь-які предмети, що перешкоджають проїзду транспортних засобів. За інформацією зі статті інтернет-видання [Graty](#), суддя Аблов отримав позов о 13:30, призначив засідання на 17:00 і вже через майже три години прийняв [постанову](#) з аналогічним за змістом присудом, як і в ухвалі про забезпечення позову. Фактично цими рішеннями прикривалися бійці “Беркуту”, які в ніч з 10 на 11.12.2013 провели невдалу спробу штурму Майдану.

Через кілька років прокуратура [провела](#) розслідування стосовно законності цього рішення. Слідство встановило, що вранці 09.12.2013 в Печерському райвідділі МВС відбувалася нарада дільничних. На ній міліціонери отримали завдання від прокуратури знайти людину, готову подати заяву до суду. Один із дільничних умовив зробити це свого товариша – Євгенія Гриненка, який цього ж дня підписав позов і повіз його до суду. За даними слідства, на його розгляді з самого початку все пішло не за планом. Відповідачі (представники МВС, ДСНС і мерії) не хотіли визнавати “протиправну бездіяльність” своїх колег і просили суддю відмовити в задоволенні позову. Але потім їм почали надходити дзвінки від начальства, під тиском якого представники відомств змінили позицію й визнали позовні вимоги. І після цього суддя Аблов їх задовольнив.

Таким чином, суддя фактично обмежив право на мирні зібрання необмеженому колу осіб, на тривалий час і на значній території. При цьому суддя достеменно знав про те, що у центральній частині міста Києва, зокрема на Майдані Незалежності та прилеглих вулицях, тривала безстрокова акція протесту.

Серед мотивів обмеження права на мирне зібрання суддя в ухвалі про забезпечення позову вказав про існування очевидної небезпеки заподіяння шкоди правам, свободам та інтересам позивача і мешканців міста, у тому числі щодо здоров'я та життя громадян міста до вирішення справи по суті, а також те, що для відновлення прав та інтересів у справі необхідно буде докласти значних зусиль.

Водночас Європейський суд з прав людини у [рішенні](#) «*Baggaso v. France*» від 05.06.2009, (заява 31684/05) визнав, що будь-яка подія в громадському місці викликає певною мірою перешкоди для загального перебігу життя, включаючи порушення руху і за відсутності насильства з боку демонстрантів, важливо, щоб влада продемонструвала певний ступінь терпимості щодо мирних зібрань, щоб свобода зібрань не була позбавлена своєї суті і змісту. Право на свободу мирних зібрань захищене державою, яка зобов'язана забезпечити його ефективну практичну реалізацію. Держави повинні не лише охороняти право на мирні зібрання, а й утримуватися від застосування необґрунтованих обмежень цього права. При обмеженні права на мирні зібрання, суд повинен обрати той спосіб обмеження цього права, який був би адекватним (співмірним).

Суддя ж своєю ухвалою, яка була обов'язковою до негайного виконання, фактично санкціонував свавільні дії міліції щодо учасників мирних зібрань та будь-яких інших суб'єктів, фактично обмеживши право усіх мирних зібрань на значній території протягом тривалого часу, що є найсуворішим та не співмірним способом обмеження. Тобто суддя вирішив питання про права значної кількості осіб, не залучивши їх до розгляду і позбавивши сенсу оскарження, оскільки ухвала про забезпечення позову підлягає негайному виконанню.

15.05.2017 дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя [встановила](#), що суддя:

- “у своєму рішенні визнав бездіяльність суб’єктів владних повноважень з приводу невжиття заходів із запобігання правопорушенням під час проведення мітингів, зборів, походів і демонстрацій, які заборонено судом, у тому числі й на цих вулицях, стосовно яких обмеження встановлено не було”;
- “розглянув справу, не повною мірою аналізуючи фактичні обставини справи, не мотивуючи, яким чином наслідки бездіяльності суб’єктів владних повноважень щодо фактичного припинення мирних зібрань порушують право ОСОБА_1 на вільне пересування. Вирішуючи цей спір, суддя не встановив, які саме порушення були допущені суб’єктами владних повноважень в частині незабезпечення права позивача на вільне пересування”;
- “врахував лише абстрактну можливість порушення суб’єктами владних повноважень права особи на вільне пересування під час надзвичайних ситуацій на момент її звернення до суду, але не дослідив, які дії суб’єкти владних повноважень, які вони зобов’язані були і могли вчинити стосовно реалізації права позивачем, не вчинили, порушивши таким чином відповідні функціональні обов’язки, які на них покладаються”.

Дисциплінарна палата визнала, що суддя “при ухваленні постанови від 9 грудня 2013 року допустив істотне порушення норм процесуального права”, проте відмовила у притягненні судді до дисциплінарної відповідальності у зв’язку із закінченням строку притягнення до дисциплінарної відповідальності.

- **04.04.2019 (розмова між головою суду Павлом Вовком та одним із членів ВРП):**

Вовк: Ты же истории всей не знаешь. Таня (ймовірно мається на увазі колишня членкиня ВРП) каждый раз говорит, что я вам, ... помогаю. Ну, чтоб ты понимал, первое решение, где она помогла по Жене (ймовірно мається на увазі суддя Аблов) – у меня была договоренность, страшно сказать, с кем.

Член ВРП: Ну, кстати, вот ты мне тогда говорил, мы с тобой говорили, да?

Вовк: Смотри, тут вопрос в чем. Страшно сказать, с кем, что он должен был быть «отбелен» (мається на увазі ймовірно не притягнутий до відповідальності), а она по строкам закончила и дала, как его, оценку мотивации. Самое первое главное решение.

Член ВРП: Это по митингам?

Вовк: Да. По всем. Я по Санину «отбелил» по сути. По нему был договор конкретно: «По строкам!» (мається на увазі закрити провадження по строкам).

Окремо варто зазначити, що після ухвалення рішення, а саме 26.12.2013, суддя Аблов, за сприяння голови Окружного адміністративного суду м. Києва Павла Вовка, отримав у постійне користування службову квартиру, яку в 2015 році приватизував, а в 2016 році продав за 9,1 млн грн.

2. Суддя допускав дії, обумовлені політичними мотивами та корпоративною солідарністю.

Суддя вчинив дії, які негативно впливають на авторитет правосуддя та не доклав зусиль для усунення негативних наслідків цих дій.

Суддя не реагував на відомі йому випадки недоброчесної або неетичної поведінки колег, покривав таку поведінку або відомі йому факти протиправної діяльності суддів, адвокатів, працівників органів правопорядку, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.14 п.3, підпункт 4.13 п.4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. 02.08.2019 заступник Генерального прокурора повідомив про підозру голові Окружного адміністративного суду м. Києва (далі - ОАСК) Павлу Вовку, заступнику голови ОАСК Євгену Аблову, судді ОАСК Ігорю Погрібніченку та судді Суворовського районного суду м. Одеси Івану Шепітьку. Згідно з [повідомленням](#) на офіційному сайті Національного антикорупційного бюро України (далі - НАБУ), Євгену Аблову інкримінується вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 27, ст. 351-2 (пособництво у перешкоджанні діяльності Вищої ради правосуддя (далі - ВРП), Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі - ВККС); ч. 2 ст. 376 Кримінального кодексу України (втручання у діяльність судді з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків).

За даними [слідства](#), голова, заступник голови та суддя ОАСК організували ухвалення завідомо неправосудних судових рішень, втруtilись у діяльність судових органів з метою створення штучних перешкод у роботі ВККС та за втручання голови ОАСК ініціювали зміну двох членів ВККС на наперед визначених «лояльних» переможців конкурсу за квотою Уповноваженого Верховної Ради з прав людини та Державної судової адміністрації. Метою цих дій було уникнення обов'язкового кваліфікаційного оцінювання, встановленого законом. Також суддя Суворовського районного суду м. Одеси ймовірно постановив завідомо неправосудну ухвалу, якою заборонив членам ВККС проводити оцінювання суддів. У подальшому цю ухвалу було скасовано судом апеляційної інстанції та констатовано, що суд першої інстанції перевищив межі повноважень своєї юрисдикції та фактично заблокував роботу більше половини складу ВККС.

Раніше, наприкінці липня 2019 року, НАБУ [оприлюднило](#) записи розмов між суддями ОАСК та іншими особами, ймовірно причетними до вчинення злочину, на яких обговорювалися план зміни складу ВККС і введення до складу комісії лояльних осіб, можливість уникнення кваліфікаційного оцінювання нібито через “хворобу”, можливість використання Державного бюро розслідувань для тиску на суддів. За даними слідства, на вказаних записах [фігурували](#), зокрема, голова суду Павло Вовк, судді Євген Аблов, Богдан Санін, Ігор Погрібніченко, Олексій Огурцов, Павло Григорович, члени ВККС Сергій Остапєць та Микола Сірош, адвокат Олександр Кротюк, народний депутат Сергій Ківалов та його помічниця Антоніна Славицька.

На записах також обговорювалися й інші питання, зокрема:

- **13.02.2019 (розмова між головою суду Павлом Вовком та його заступником Євгенієм Абловим щодо подання позовів до ОАСК для зупинення повноважень членів ВККС):**

Аблов: Шеф, давай что-то учудим? Я готов.

Вовк: Учудим? Тебе скучно? Там твой товарищ подводит. Написали ему, все сказали.

Аблов: Я ему написал, сейчас (Ймовірно йдеться про адвоката Кравця).

Вовк: Сегодня среда, а исков нема.

- **15.02.2019 (розмова між головою суду Павлом Вовком та його заступником Євгенієм Абловим щодо пошуку осіб, від імені яких будуть подаватись позови):**

Вовк: Все написано, истцов ищите.

Аблов: Да.

Вовк: Чем больше истцов, тем меньше шансов ВККС нас достать.

- **11.04.2019 (розмова між головою суду Павлом Вовком та його заступником Євгенієм Абловим щодо конкурсу із добору двох нових членів ВРП за квотою Президента України)**

Аблов: А если там кого-то из своих скажем завести технически?

*Вовк: Слушай, там, по-моему, срок подачи закончился. Но если не закончился, то может надо попросить **** (один із можливих кандидатів) податься.*

07.11.2019 прокурор прийняв [рішення](#) про закінчення досудового розслідування і підозрюваним надали можливість ознайомитися із матеріалами кримінального провадження. Після завершення цього процесу обвинувальний акт повинні передати до суду для його розгляду по суті.

2.2. 17.07.2020 детективи НАБУ провели [обшук](#) у приміщенні ОАСК. У цей же день НАБУ повідомило про [підозру](#) голові ОАСК Павлу Вовку, його заступнику Євгену Аблову та ще п'яти суддям ОАСК: Ігорю Погрібніченку, Ігорю Качуру, Богдану Саніну, Олексію Огурцову та Володимирі Келеберді. Крім цього, [підозру](#) вручили

голови Державної судової адміністрації Зеновію Холоднюку, двом колишнім членам ВККС, а також двом адвокатам.

На офіційному веб-сайті НАБУ [зазначено](#), що вказані особи діяли у межах злочинної організації на чолі з головою ОАСК Павлом Вовком, яка мала на меті захоплення державної влади шляхом встановлення контролю над ВККС, Вищою радою правосуддя (ВРП) та створення штучних перешкод у їхній роботі. Детективи задокументували не тільки окремі факти вчинення корупційних злочинів, а й викрили цілу систему керованого правосуддя, яке не лише сприяло особистому збагаченню суддів, а й використовувалося головою ОАСК як інструмент захоплення ним влади у судовій системі. Учасники злочинної організації на чолі з головою суду фактично перейняли на себе функції інших органів влади та ухвалювали замовні рішення в інтересах політичних еліт та бізнес кіл, а також у власних інтересах, втручаючись у будь-які державні процеси.

17.09.2020 слідчий суддя Вищого антикорупційного суду частково [задовольнив](#) клопотання детектива НАБУ та продовжив строк досудового розслідування у справі до 17.01.2021. Під час судового засідання захисники подали клопотання про повернення зазначеного клопотання, проте суд їм відмовив.

2.3. За повідомленням [ЗМІ](#), детективи НАБУ проводили досудове розслідування у кримінальному провадженні № 52016000000000478 за фактами незаконного збагачення й декларування недостовірної інформації суддею Абловим.

На офіційному сайті НАБУ також вказано, що суддя отримав від держави у користування службову квартиру, загальною площею близько 150 кв.м. Згодом квартиру приватизовано та продано за понад 9 млн грн.

Як [зазначають](#) журналісти агенції Слідство.Інфо та офіційні повідомлення на сайті НАБУ, окремі судді Конституційного Суду України (далі - КСУ) визнали норму про незаконне збагачення неконституційною, ймовірно перебуваючи під впливом та тиском керівництва ОАСК. Згідно з [аудіозаписами](#), оприлюдненими НАБУ:

- **27.02.2019 (розмова голови ОАСК Павла Вовка з одним із суддів):**

Вовк: Ты можешь резко задекларировать с Абловым, что ты давно говорил, что у тебя там на миллион долларов выплат, акций? С детства мама подарила.

- **07.03.2019 (розмова голови ОАСК Павла Вовка з судьями):**

Вовк: Нашими общими усилиями, в борьбе за общую справедливость родилось решение о незаконном збагаченні, о признании неконституционным. Поэтому есть возможность у вас купить на себя все, что вы хотите. Остается открытым вопрос в добросовестности (сміються).

2.4. Згідно з [аудіозаписами](#), оприлюдненими НАБУ, судді Євгеній Аблов та Павло Вовк впливали на суддів КСУ, зокрема Віктора Кривенка, під час розгляду подання про визнання неконституційною норми про незаконне збагачення:

- **26.02.2019 (розмова між головою суду Павлом Вовком, його заступником Євгенієм Абловим та ще одним суддею ОАСК):**

Суддя ОАСК: *Бутусов* (головний редактор одного з українських ЗМІ) *написал, по информации журналистов, что судьи Конституционного Суда при двух голосах «против» вынесли решение.*

Вовк: *Могу сказать, 14 было «за». Доповідач был против, точно значит так.*

Суддя ОАСК: *А Виктор Васильевич (ймовірно мається на увазі суддя КСУ Кривенко) был против?*

Вовк: *Нет, Виктор Васильевич был «за» двумя руками, потому что я ему кое-что значу.*

Аблов: *Потому что ты ему какую-то ... опять замутил.*

Вовк: *Надо всех по чуть-чуть двигать их. Они медленно сами расшевелиются. И вообще я чувствую, что если следующий Президент эту реформу не отменит, такое говно будет, как есть, то пойду я в Конституционный Суд, мне там интересней, я вот уже чувствую – там оно (сміється). А там придем, разъясним положение законодательства об административных судах, Амелехин (суддя ОАСК) делает обоснование, а дальше от Леши зависит, как уполномоченного, как шатать Конституционный Суд.*

Аблов: *Как ты будешь там работать – на 10 тысяч долларов зарплаты? (сміються разом)*

Вовк: *Отлично.*

- **26.02.2019 (розмова між головою суду Павлом Вовком та його заступником Євгенієм Абловим)**

Аблов: *Могли ... тебя?*

Вовк: *Та не, я занимался этим вопросом долго.*

Аблов: *Кривенко (мається на увазі суддя КСУ) мне тогда говорил: «Ми визнаєм неконституційною. А що це родичів допитують?!». Я говорю: «Так их по криминальной справе допитують». «А що не пояснення приймають хіба?» Я говорю: «Нет, вызывают и под протокол допитывают» – «Та як це так!».*

Згідно з [досьє](#) (арк.46), серед осіб, що можуть надати йому рекомендації, суддя вказав суддю КСУ Віктора Кривенка. Також Віктор Кривенко 13.03.2019 був серед гостей на [святкуванні](#) Дня народження судді Аблова у ресторані «vaVene» в центрі Києва.

2.5. Голова ОАСК Вовк у розмові із суддею Абловим хвалився тим, що вони мають повний контроль над КСУ. Також суддя Аблов окремо згадує про Суворовський районний суд м. Одеси, суддя Шепітько із якого у травні 2019 року ухвалив рішення стосовно ВККС, ймовірно за замовленням керівництва ОАСК:

- **29.05.2019** (розмова між головою суду Павлом Вовком та його заступником Євгенієм Абловим):

Вовк: Два суда уже принадлежат нам – это Конституционный Суд и Окружной административный.

Аблов: И Суворовский, да, тоже? (сміються).

Вовк: Походу, Суворовский хочет в третий записаться (сміються).

2.6. У 2018 році ВРП відкрила дисциплінарне провадження стосовно судді Аблова за порушення правил суддівської етики та допущення поведінки, що порочить звання судді. Бажання судді уникнути дисциплінарної відповідальності та відчуття абсолютної безкарності призвело до того, що для зриву засідання Дисциплінарної палати ВРП, 08.04.2019, на якому розглядалося питання його звільнення, суддя Аблов, спільно з головою ОАСК Вовком, ймовірно, організував «мінування» будівлі ВРП. Відповідно до [аудіозаписів](#), оприлюднених на сайті НАБУ, судді ОАСК обговорювали план дій із цього приводу:

- **26.03.2019** (розмова заступника голови ОАСК Євгенія Аблова із іншим суддею ОАСК):

Аблов: Ну, хорошо, давай решим, для меня очень вот другой важный вопрос. 8-е число, тут до 8-го еще... . Что с 5-м? (сміється) 8-е, я, (2 слова пошепки) перезвонить, что Рада заминирована вообще?

Суддя ОАСК: Ты так не кажи, это неконституционно.

- **04.04.2019** (голова ОАСК Павло Вовк розповідає Євгенію Аблову та ще одному судді ОАСК про те, що планує зустрітись з начальником поліції м.Києва для того, щоб той посприяв зриву засідання ВРП через «мінування»):

Вовк: А у меня в 11 встреча с начальником милиции.

Суддя ОАСК: Ой, с Крищенко (начальник ГУ НП м. Києва) что ли, та-ну, нельзя поменяться?

Вовк: С Андреем Евгеньевичем, да.

Суддя ОАСК: Ну тот пьяница.

Вовк: Та не, пьяница-не пьяница, он должен правильно реагировать на определенных минеров.

Однак «мінування» проблеми не вирішило, і засідання 08.04.2019 відбулося. Друга Дисциплінарна палата ВРП внесла [подання](#) про звільнення Євгенія Аблова з посади судді. 10.12.2019 ВРП вирішила [замінити](#) звільнення на сувору догану з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом трьох місяців, внаслідок чого суддя [повернувся](#) на роботу до суду.

2.7. 17.04.2019 одразу [30 суддів](#) ОАСК не з'явилося на іспит до Вищої кваліфікаційної комісії суддів, вказавши підставою тимчасову непрацездатність. 21.05.2019 на іспит повторно не з'явилося [27 суддів](#) ОАСК. Відповідно до інформації ВККС усі вони знову

обґрунтовували свою неявку тимчасовою непрацездатністю. В обох випадках суддя Аблов Є.В. був серед тих суддів, які не з'явилися на іспит.

Із [оприлюднених](#) на офіційному сайті НАБУ записів з кабінету голови ОАСК Вовка, отриманих шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій випливає, що така неявка була узгоджена серед суддів за рекомендацією Вовка з метою зриву кваліфікаційного оцінювання суддів цього суду. Це є логічним продовженням дій Вовка, спрямованих на блокування роботи ВККС та саботажу кваліфікаційного оцінювання.

У зв'язку з цим існують обґрунтовані сумніви, що суддя дійсно не міг з'явитися на іспит, а його дії з погляду стороннього спостерігача виглядають як активна підтримка незаконних дій голови ОАСК.

2.8. Оприлюднені аудіозаписи НАБУ стали широко відомими в Україні та за її [межами](#), викликали значний суспільний резонанс. За таких умов виник величезний суспільний запит на відповідну реакцію і покарання винних. 25829 громадян підписали [петицію](#) до президента про ліквідацію Окружного адміністративного суду м.Києва, у відповідь на яку президент ініціював консультації з Вищою радою правосуддя щодо цього. У цих умовах для відновлення довіри до суду та підтримання авторитету правосуддя важливою була реакція самих суддів.

18.09.2020 щодо записів НАБУ висловився Пленум Верховного Суду, який майже зазначив: *“Пленум Верховного Суду змушений констатувати, що судовій владі завдано значної шкоди від змісту зазначених записів. Це несе в собі ризик серйозного порушення цінностей, на яких будується незалежний і справедливий суд, та зводить нанівець щоденні зусилля тисяч суддів з підвищення довіри громадян до суду”*.

Проте 21.07.2020 на офіційному сайті ОАСК опубліковано [повідомлення](#) під назвою *“Відкрите звернення суддів ОАСК до Президента України Володимира Зеленського”*, підписане *“суддями Окружного адміністративного суду міста Києва”*. З нього випливає, що це звернення є реакцією **всього** колективу суддів цього суду на публікацію НАБУ записів з кабінету Павла Вовка та оголошення підозр сімом суддям цього суду.

У цьому зверненні, зокрема, є такі тези:

“Сили, які фінансуються та направляються із-за кордону, відверто тиснуть на суспільство та державні органи, вимагаючи лише одного – призначення іноземців керувати українськими суддями і судами. Системність їхніх дій дає підстави говорити про існування плану, в якому Україні відведена не дуже почесна роль. Плану, метою якого є встановлення повного контролю за українською судовою системою із-за

кордону та, таким чином, встановлення контролю над українською державою та її владними органами”.

Таким чином, замість відреагувати на зафіксовані факти кричущої протиправної поведінки, яка очевидно є несумісною зі статусом судді та справжнім правосуддям, судді ОАСК їх повністю проігнорували. Натомість у дусі теорії змов звели це все до вигаданого плану встановлення контролю над Українською державою з-за кордону. Окрім надуманості цієї тези, така позиція завдає шкоди надзвичайно важливій та необхідній саме Україні співпраці з міжнародними партнерами у сфері правосуддя, що закріплено в Конституції України, законодавстві та численних міжнародних договорах.

Щодо розслідування у зверненні вказано таке:

“Нас звинувачують у ганебних діях, проти нас налаштовують суспільство. Однак, хочемо нагадати, що всі ці звинувачення вже лунали рік тому й жодне з них не було доведено у суді. Гучні заяви не витримали звичайної юридичної перевірки. Зрештою, попри наше палке бажання та звернення з цього приводу до правоохоронних органів, минулого року справа, яку зараз знову роздмухують, так і не була передана до суду. Нам не дали можливості відстояти своє чесне ім'я – справу тихо «поховали» ті ж самі люди, які зараз знову виголошують гучні звинувачення”.

Ця інформація взагалі є недостовірною та маніпулятивною. Відомо, що досудове розслідування в цій справі завершено, а підозрювані Павло Вовк, Євген Аблов та Ігор Погрібніченко, відповідно до ст. 290 КПК України, ознайомлюються з матеріалами справи та на момент опублікування цієї заяви не закінчили ознайомлення. Отже, справа не “похована” і не проходила “юридичну перевірку”.

У публічному доступі немає інформації про особисту позицію судді. Зовнішній спостерігач може сприймати це як повну підтримку опублікованої заяви, а отже, суддя не вбачає проблем у зафіксованому на записах, натомість бачить у цьому розслідуванні бажання інших держав “захопити судову владу”.

Ця позиція не сприяє зміцненню довіри до судової влади та завдає шкоди авторитету правосуддя, що суперечить вимогам Кодексу суддівської етики та міжнародним стандартам. Зокрема, відповідно до п.п. 45–46 Висновку КРСС № 21 (2018), кожен суддя несе персональну відповідальність не тільки за свою поведінку, але і за судову владу загалом. Судді як представники державної влади зобов'язані повідомляти компетентні судові органи про злочини, які вони виявляють при виконанні своїх обов'язків, зокрема про корупційні дії, вчинені колегами.

Дотримуючись принципу презумпції невинуватості, закріпленого ст. 62 Конституції України, та гарантій права на справедливий судовий розгляд, Громадська рада доброчесності не стверджує про вчинення суддею кримінальних правопорушень чи протиправних дій. Водночас Громадська рада доброчесності здійснює оцінку описаних

обставин у згаданих джерелах відкритої інформації, а також в офіційних рішеннях та повідомленнях.

Бангалорські принципи поведінки суддів вимагають від суддів бути правдивими та сповідувати високі моральні принципи. Суддя не має вдаватися до обману чи шахрайства, він завжди має вести себе гідно та чесно, як у залі суду, так і поза нею. Чесність та непідкупність для судді є необхідними. Суддя повинен дбати про те, щоб його поведінка була бездоганною під кутом зору стороннього спостерігача (п. 3.1 Бангалорських принципів поведінки суддів).

На думку Громадської ради доброчесності, викладені обставини свідчать про недотримання суддею принципів чесності та непідкупності. Поведінка, яку демонструє суддя, не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики.

3. Суддя висловлювався щодо результатів розгляду справи на користь однієї зі сторін у випадку, якщо процес розгляду ще тривав.

(підпункт 2.2 п. 2 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно з [досьє](#) судді, 10.12.2018 Друга Дисциплінарна палата ВРП відкрила дисциплінарну [справу](#) стосовно судді Євгенія Аблова за скаргами Катерини Бутко від 06.09.2017 та Романа Маселка від 13.11.2017, де скарги вказали на недотримання суддею правил суддівської етики та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду, допущення суддею поведінки, що порочить звання судді під час розгляду справи № [826/13844/16](#).

У провадженні судді перебувала справа за адміністративним позовом громадської організації «Український суспільно-правовий рух: Демократія через право» до НАБУ, третя особа – Рада громадського контролю при НАБУ, про визнання протиправним та скасування результатів виборів членів до Ради громадського контролю при НАБУ.

[Ухвалою](#) від 14.02.2017 суддя заявив самовідвід у цій справі, але, мотивуючи підстави заявленого самовідводу, фактично вдався до оцінки правомірності дій детектива НАБУ під час досудового розслідування у кримінальному провадженні № 52016000000000478 від 09.12.2016, яке стосується зазначеного судді як головуючого у справі та членів його родини.

У скарзі Катерини Бутко також зазначено, що 01.06.2017 на офіційній сторінці телеканалу «Право-TV» опубліковано сюжет стосовно обшуку, проведеного 26.05.2017 детективами НАБУ у приміщенні ОАСК. Під час інтерв'ю суддя Аблов як заступник

голови ОАСК зазначив: «В нашому суді розглядаються такі справи, де відповідачем є Національне антикорупційне бюро. Наприклад, є одна із справ, по якій я заявив собі самовідвід у зв'язку з відкриттям кримінального провадження, по якій громадська організація оскаржує саме безпосередньо формування Громадської ради при Національному антикорупційному бюро. Ця Громадська рада виконує владні функції. Вона обирає, проводить конкурси по працівникам, по детективам. Виконує владні функції. Яким шляхом вона обирається? Ця Громадська рада обирається шляхом голосування електронними sms. Почали досліджувати матеріали, а електронні sms ідуть з чотирьох IP-адрес, виходять по дві-три тисячі цих sms. Розумієте? І невідомо навіть, з якої країни. Ніхто не встановлює. Можливо це з Болгарії, з Польщі, з Росії іде інтерактивне голосування за цих осіб. Вони таким чином з чотирьох IP-адрес, а можливо з кафе, обирають собі Громадську раду формально, а потім ця Громадська рада призначає вже детективів і всіх інших».

Тобто фактично суддя повідомив інформацію, що містилася у матеріалах справи № 826/13844/16, яка перебувала на його розгляді і при цьому розголосив дані, які стали йому відомі з позовної заяви та інших матеріалів справи, а твердженням, що «з чотирьох IP-адрес, виходять по дві-три тисячі sms», упереджено подав інформацію у справі як доведений факт; крім того, суддя пов'язав розгляд цієї справи з обшуками, які провело НАБУ, чим дискредитував дії спеціального органу, уповноваженого на проведення таких дій відповідною ухвалою суду.

Відповідно до [статті 12](#) Кодексу суддівської етики, суддя не може робити публічних заяв, коментувати в засобах масової інформації справи, які перебувають у провадженні суду. Суддя не має права розголошувати інформацію, що стала йому відома у зв'язку з розглядом справи.

Друга Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя внесла [подання](#) про звільнення судді Аблова з посади. У рішенні [зазначено](#), що під час постановлення [ухвали](#) від 14.02.2017 у справі № 826/13844/16, суддя порушив презумпцію невинуватості особи та фактично звинуватив детектива НАБУ у вчиненні кримінальних правопорушень, що свідчить про прояв грубої недбалості у поведінці судді та заподіяння такими діями істотної шкоди авторитету правосуддя. Також у рішенні вказано, що суддя під час телеінтерв'ю ні як заступник голови суду, ні як суддя, у провадженні якого раніше перебувала справа № 826/13844/16, не міг надавати оцінку фактичним обставинам зазначеної справи та наявним у ній доказам до моменту визнання таких доказів належними і допустимими та їх дослідження судом, у провадженні якого перебувала вказана справа, що також свідчить про грубу недбалість у діях судді та заподіяння такими діями істотної шкоди авторитету правосуддя.

10.12.2019 ВРП вирішила [замінити](#) звільнення на сувору догану з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом трьох місяців, внаслідок

чого суддя [повернувся](#) на роботу до суду.

02.09.2020 НАБУ [оприлюднило](#) матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні за підозрою суддів ОАСК, голови Державної судової адміністрації України, колишніх високопосадовців та інших фізичних осіб у вчиненні низки злочинів. У вказаних матеріалах містяться аудіозаписи прослуховування із ОАСК, що вказують на вплив глави ОАСК Павла Вовка та його колег на ВРП.

4. Суддя пов'язаний з політичними силами і простежується вплив цього зв'язку на його кар'єру і (або) діяльність судді (наприклад, стосунки неpubлічного характеру, які можуть мати вплив на прийняття рішень з питань кар'єри).

Суддя використовував родинні, дружні та інші неформальні зв'язки для здійснення кар'єри чи отримання невинуватених переваг.

Суддя використав свій статус для задоволення своїх інтересів або інтересів інших осіб або дозволив своїми діями чи бездіяльністю іншим особам скористатись його статусом для отримання незаконних вигод чи безпідставної і несправедливої переваги.

(підпункти 1.1 та 1.6 п. 1, підпункт 4.5 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

4.1. Згідно з розслідуванням журналістів [Слідства.Інфо](#), 13.03.2019 суддя Аблов святкував день народження у ресторані «vaBene» в центрі Києва, який було зачинено на спецобслуговування. Серед інших гостей, які завітали на свято, журналісти помітили голову ВККС Сергія Козьякова та членів ВККС Тараса Лукаша і Володимира Бутенка. Вказані особи входили до складу комісії, яка проводила кваліфікаційне оцінювання судді Аблова на відповідність займаній посаді.

4.2. 10.07.2017 колегія суддів ОАСК під головуванням судді Аблова ухвалила [постанову](#) у справі № 826/7405/17 (судді Аблов Є.В., Григорович П.О., Смолій І.В.), якою відмовилася визнавати протиправними дії посадових осіб МВС та скасовувати рішення конкурсних торгів, по яких у лютому 2015 року закуповувалися скандальні [«рюкзаки Авакова»](#).

Відповідно до публікації на сайті ["Наші гроші"](#), “Оборудку по рюкзаках Авакова «прикрили» постановою адмінсуду”, раніше в мережі інтернет з'явилося [відео](#), зняте прихованою камерою у кабінеті заступника міністра МВС Сергія Чеботаря. На ньому видно, як особа, схожа на сина міністра Авакова, обіцяє поставити відомству велику партію рюкзаків, а Чеботар ще до оголошення тендеру обіцяє їх закупити. У межах

кримінального провадження детективи НАБУ повідомляли про підозру Олександрі Авакову та Сергію Чеботарю. Згодом з'ясувалося, що переможець торгів ТОВ «Дніпровенд» користувалося номером телефону харків'янина Володимира Литвина, який є другом Олександра Авакова, сина міністра, у соцмережі фейсбук.

Згідно із [аудіозаписами](#), оприлюдненими НАБУ, суддя Аблов після ухвалення такого рішення отримував підтримку в питаннях уникнення дисциплінарної відповідальності (ймовірно від представників МВС):

- **04.04.2019 (голова ОАСК Павло Вовк спілкується з Євгенієм Абловим та ще одним суддею ОАСК щодо допомоги представників МВС):**

Вовк: *Сегодня я был у «твоих друзей».*

Аблов: *..., у моих друзей.*

Суддя ОАСК: *«Рюкзаков».*

Вовк: *Они говорят: «Как это? Это наш друг, его надо спасти!».*

Аблов: *Ну, желательно было бы, ...(сміється).*

Крім цього, з фільму-розслідування журналістів «Слідство.Інфо» «[Наралча кімната](#)» стало відомо, що суддя Аблов їздив на зустріч до Сергія Чеботаря та Міністра внутрішніх справ Арсена Авакова і отримував у подарунок на День народження книжки про міліцію.

4.3. У 2018 році суддя [подавався](#) на конкурс на посаду директора територіального управління Державного бюро розслідувань у Миколаєві. Конкурс суддя програв, однак вирішив оскаржити його через суд та визнати результати недійсними. Суддя поскаржився у Київський окружний адміністративний суд (справа № 826/13518/18, яку розглядала суддя Кушнова А.О.).

Згідно з [аудіозаписами](#), оприлюдненими НАБУ, суддя Аблов [повідомляв](#) Павлу Вовку, що планує зустрітись з головою Київського окружного адміністративного суду Басаєм О.В. щодо розгляду цієї справи та просив у нього поради як йому краще вплинути на Басая О.В. У відповідь Павло Вовк [запропонував](#) пригрозити йому кримінальною справою, якщо той не допоможе (на відео з 29:19). Відповідно до інформації, яка міститься на аудіозаписах, рішення на користь судді Аблова глава ОАСК Вовк [навіть](#) узгоджував з керівництвом ДБР:

- **28.05.2019 (голова суду Павло Вовк дає поради заступнику Євгенію Аблову про те, як впливати на інших суддів):**

Аблов: *Шеф, я сейчас буду, сейчас поеду с Басаем увижусь, да. Ну я хочу просто с тобой, чтоб не поставит тебя в неловкое положение. Я ему говорю: “Олежка, одиннадцатого числа примем решение” Он мне, знаешь, что он мне уже сказал, в принципе. Еще неделю назад, что вот она будет переносить, еще несколько раз, потому что сейчас лучше не спешить, вот такую ... Я ему сейчас сказал: “Олег, так давай одиннадцатого пусть вынесет решение”.*

Вовк: Скажи: “Возбудить дело по автоматическому розподілу ? Ты сейчас позвонишь - возбуждают дело”

...

Вовк: Скажешь, Паша пошел согласовывать с руководством ДБР. Он общается и дружит с первым замом и замом (заступники директора ДБР Ольга Варченко та Олександр Буряк). Комиссию контролируют работники Авакова. Паша с Аваковым согласовал.

Відзначимо, що 26.06.2019 суддя Кушнова А.О., на яку відповідно до цих записів тиснули через голову суду Басая О.В., ухвалила [рішенням](#), яким повністю задовольнила позов судді. 12.11.2019 Шостий апеляційний адміністративний суд ухвалив [постанову](#), якою скасував рішення суду першої інстанції як незаконне та необґрунтоване і повністю відмовив у задоволенні позову.

21.05.2020 суддя Кушнова А.О. ухвалила ще одне незаконне [рішення](#) на користь судді у справі №640/1096/20, яким зобов'язала Окружний адміністративний суд м.Києва нарахувати судді заробітну плату за попередні роки, виходячи з мінімальної заробітної плати, що вдвічі більше ніж базова величина, з якої розраховувалась зарплата всім суддям. 27.07.2020 Шостий апеляційний адміністративний суд скасував це рішення та повністю [відмовив](#) у позові.

5. Суддя допускав порушення правил етики у професійній діяльності чи в особистому житті, наприклад, порушував права журналістів тощо.

Суддя підтримував акти чи дії, які порушують принцип верховенства права, основоположні права людини.

Суддя схилив іншого суддю до вчинення протиправних дій чи допомагав у цьому.

(підпункт 4.1 п. 4, підпункти 1.3 та 1.9 п.1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Відповідно до розслідуванням журналістів [Слідства.Інфо](#), 13.03.2019 суддя Аблов святкував день народження у ресторані «vaVene» в центрі Києва, який було зачинено на спецобслуговування. У межах розслідування журналісти під виглядом клієнтів також звернулися до вказаного ресторану, щоб з'ясувати, скільки може коштував аналогічний бенкет. У закладі повідомили, що закрита вечірка з фуршетом обійдеться у 100-110 тисяч гривень.

Згідно з [аудіозаписами](#), оприлюдненими НАБУ, присутність біля ресторану журналістки та вихід сюжету дуже стурбували суддю Аблова, враховуючи, що на

святкування завітало багато відомих людей, зокрема й учасників справ, які розглядалися ОАСК. Як свідчать записи, суддя Аблов та голова ОАСК Вовк намагалися отримати інформацію про людей, з якими журналістка розмовляла 13 квітня та днями раніше, використовуючи протизаконні методи та без відповідного рішення суду. Повідомлення щодо вказаних дій [зарєєстровано](#) Платформою Ради Європи із захисту журналістики та безпеки журналістів, яка повинна розглянути спроби суддів ОАСК отримати доступ до телефону журналістки. Крім того, з зафіксованих розмов вбачається, що суддям видали чек із заниженою вартістю банкету.

- **14.03.2019 (розмова між головою суду Павлом Вовком, його заступником Євгенієм Абловим та суддею ОАСК щодо заниження офіційної вартості святкування):**

Суддя ОАСК: *Ну, с чеками на самом деле, если они официально пробили чеки, то чеки. (говорят одновременно). Если они через кассу пробили чеки, то они в налоговой светятся, оно же фиксируется.*

Вовк: *Не, ну, понятно. Ну, они в любом случае, надо спросить, сколько вы официально для себя за вчерашний день показали?*

Аблов: *Так они мне дали чек.*

Вовк: *Вот и все.*

Аблов: *Пятнадцать семьсот.*

- **21.03.2019 (розмова між головою суду Павлом Вовком та його заступником Євгенієм Абловим щодо незаконного отримання трафіку телефонних з'єднань журналістки Слідства.Інфо):**

Аблов: *А вот этот вопрос, кстати, по вот этой барышне, ну у нее ж есть телефон, все на сайте, да? Ну я не думаю, что кто-то, что у нее два телефона, у этой. Ну это же все одна барышня, по «Следство-инфо», журналистка. Ну я не думаю, что у нее два номера, как у нас, там такой.*

Вовк: *Та не, ну кто (нерозбірливо), телефон хоть твой и слушался? Но это не серьезно исключительно только из того...*

Аблов: *Не, я думаю за 5 дней может кто-то ну, просто там посмотреть.*

Вовк: *А, так да. Дай мне телефон. Сделай мне сообщение смской. «Можно пробить локацию и трафик з'єднання з ким, що. Локацию, трафик з'єднання». Чуешь? Можешь сообщение? «Необходимо трафик, локация, трафик з'єднань, локация, по мобильному номеру такому-то, з такого-то по такое-то». Возьми за один день.*

Аблов: *Да. Можно сделать в День рождения. Чтобы убедиться, что она была около ресторана. И от этого телефона.*

Вовк: *Сделай мне сообщение, мне скинь и посмотрим, с кем она.*

Вовк *(говорит по телефону):* *Слышишь, Саша, а сможешь знаешь, в чем? Мы сейчас тебе скинем сообщением телефончик. За неделю посмотреть, с кем бился, трафик, трафик соединений. Может вычислим, кто ж стуканул. Ну, просто интересно.*

6. Суддя порушував принцип політичної нейтральності.

Суддя не реагував на відомі йому випадки недоброчесної або неетичної поведінки колег, покривав таку поведінку або відомі йому факти протиправної діяльності суддів, адвокатів, працівників органів правопорядку, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом

(підпункт 1.1 п. 1, підпункт 4.14 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

6.1. Згідно з [аудіозаписами](#), оприлюдненими НАБУ, голова ОАСК Павло Вовк та його заступник Євгеній Аблов розробили план із подання від сторонньої особи позову про заборону широкому колу державних службовців виїжджати за кордон після проведення виборів Президента України у 2019 році. У такий спосіб голова ОАСК планував продемонструвати свою владу та можливості суду, залякати і помститися колишнім високопосадовцям. Передбачалося запровадити заборону на виїзд держслужбовцям до розгляду справи по суті. Для цього один з суддів ОАСК розробив проєкт позову, який був підписаний начебто нардепом Давідом Жванією та поданий до суду. Судом було відкрито провадження у справі, проте наступного дня народний депутат [спростував](#) подання такого позову.

6.2. Згідно з [аудіозаписами](#), оприлюдненими НАБУ, ОАСК розглядав у 2019 році позов про визнання відсутності коаліції депутатських фракцій у парламенті, що відкривало шлях для його подальшого розпуску на підставі судового рішення. Голова ОАСК зазначив, що судді готові ухвалити таке рішення для помсти чинній на той момент владі.

- **12.03.2019 (розмова між головою суду Павлом Вовком та одним із суддів ОАСК):**

Вовк: *Саша (ймовірно мається на увазі колишній народний депутат) звонил, говорил: «Ты что гонишь, вы сейчас установите, что нема коалиции?!».*

Суддя ОАСК: *И что, на что оно повлияет?*

Вовк: *Я говорю: «Саша, так, а что ты это, ты сомневался в нашей политической протитуции?» Мы ждали этого момента. Все вам вспомнить.*

Зважаючи на посаду заступника голови суду, яку обіймав суддя, а також близькі стосунки із головою ОАСК Павлом Вовком, суддя просто не міг не знати про зазначені вище плани, однак жодним чином не реагував на них.

7. Суддя приватизував квартиру, яка була надана як службова, наприклад, отримав квартиру, приватизував її і одразу продав; отримав квартиру як службову і вчинив дії для її приватизації, зокрема вивів з числа службових.

(підпункт 4.11 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Відповідно до щорічної майнової декларації за 2012 рік, суддя мав право користування квартирою площею 141 кв.м у м. Києві, яка перебувала в комунальній власності. Згідно з розслідуванням програми "[Наші гроші з Денисом Бігусом](#)", квартиру йому надали після переведення до ОАСК як судді, який не має житла у столиці. Суддя Аблов пояснив журналістам (на [відео](#): 1:37 хв), що спершу хотів оселитися в гуртожитку, але вільних гуртожитків, як йому пояснили, немає. Тому довелося звернутися за отриманням квартири.

Відповідно до [Протоколу](#) № 2 засідання Житлово-побутової комісії Окружного адміністративного суду міста Києва від 04.10.2011 підставою для надання службової квартири стало те, що суддя потребував поліпшення житлових умов, оскільки проживав в гуртожитку, де займав ліжко-місце, а до складу сім'ї судді, окрім нього, входило ще 5 осіб: дружина, мати та троє синів.

Після цього у грудні 2013 року суддя Аблов, [разом](#) з чотирма іншими суддями ОАСК (Влесенковою О.О., Погрібніченком І.М., Федорчуком А.Б. та Амельохіним В.В.) домігся виключення наданої квартири з переліку службових і вже наступного року, як вказано у його майновій декларації за [2014](#) рік, отримав на неї ордер.

При цьому суддя використав сумнівний спосіб виведення вказаної службової квартири з числа службових. Це відбулось на підставі [постанови](#) Київського окружного адміністративного суду від 12.12.2013 у справі № 810/6507/13-а, якою голову ОАСК Павла Вовка було зобов'язано звернутися до районних у місті Києві державних адміністрацій про виключення жилих приміщень з числа службових та надання цих квартир у постійне користування.

23.12.2013 голова ОАСК Павло Вовк звернувся з клопотанням до в.о. голови Печерської районної в місті Києві державної адміністрації, в якому просив виключити трикімнатну квартиру з числа службових та надати цю квартиру у постійне користування судді ОАСК Аблову. 26.12.2013 на підставі розпорядження Печерської районної в м.Києві державної адміністрації № 710 ця квартира була виключена з числа службових.

02.09.2015 право власності на квартиру отримав 6-річний син судді, Матвій. Станом на дату приватизації у квартирі було зареєстровано дві особи.

На переконання Громадської ради доброчесності, практика виведення житла з числа службових суперечить законодавству та є способом обходу заборони на набуття такої

квартири у власність. Відповідно до п.6 Положення про надання службових жилих приміщень і користування ними в Українській РСР, затвердженого постановою Ради Міністрів УРСР від 04.02.1988 № 37 жиле приміщення виключається з числа службових, якщо відпала потреба в такому його використанні, а також у випадках, коли в установленому порядку воно виключено з числа жилих. Жодної з підстав для виведення житла з числа службових не було.

Такий спосіб набуття квартири викликає значний суспільний [резонанс](#) та недовіру у суспільства до усього суддівського корпусу.

Відповідно до ст. 2 Кодексу суддівської етики суддя не має права використовувати своє посадове становище в особистих інтересах чи в інтересах інших осіб та не повинен дозволяти цього іншим. Рада вважає, що володіння службовим житлом без потреби у такому житлі або після того, як така потреба відпала є проявом недоброчесної поведінки та використання посадового становища судді в особистих інтересах.

03.10.2016 вказану квартиру було продано за 9,1 млн грн. Одразу після цього, сім'я судді набула у власність дві квартири: 03.10.2016 - квартиру у м.Одеса, загальною площею 144,4 кв.м, яка записана на ім'я сина судді Матвія Аблова (вартістю 2,7 млн грн) та 18.11.2016 квартиру у м. Одесі, загальною площею 196,8 кв.м, яка записана на ім'я цивільної дружини судді Аблової Юлії (вартістю 4 млн грн).

8. Суддя допускав дії або бездіяльність, що призвело до розподілу справ у суді з порушенням принципу випадковості при використанні автоматизованої системи, або іншим чином втручався в автоматизований розподіл справ.

Суддя розглядав справи, отримані з порушенням, про які він мав знати. Суддя здійснив розгляд справи у незаконному складі суду, про що не міг не знати.

Суддя допускав поведінку, яка призвела до істотних порушень правил процесу, наприклад приймав рішення з порушенням юрисдикції (підвідомчості чи підсудності).

(підпункт 1.7 п. 1, підпункт 2.1 п. 2, підпункт 3.9 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Відповідно до відомостей Єдиного державного реєстру судових рішень, суддя у складі колегії суддів ОАСК здійснював судовий розгляд у справі [826/7320/17](#) за позовом Насірова Романа Михайловича до Державної фіскальної служби. Позивач висунув такі позовні вимоги:

- 1) встановити наявність у Голови Державної фіскальної служби України повноважень на прийняття рішень про розстрочення та/або відстрочення грошового зобов'язання та/або податкового боргу без обмежень у сумі та в межах одного бюджетного року;
- 2) встановити відсутність повноважень у Голови Державної фіскальної служби України на здійснення аналізу фінансового стану платника податку, який звернувся із заявою про розстрочення та/або відстрочення грошового зобов'язання та/або податкового боргу при прийнятті рішення про таке розстрочення та/або відстрочення;
- 3) встановити відсутність повноважень Голови Державної фіскальної служби України приймати рішення про відмову в розстроченні та/або відстроченні грошового зобов'язання та/або податкового боргу за наявності висновку територіального органу Державної фіскальної служби про можливість розстрочення та/або відстрочення грошового зобов'язання платника податку та/або податкового боргу та заяви платника податку про їх розстрочення та/або відстрочення з додатками, визначеними пунктом 3.1 Порядку розстрочення (відстрочення) грошових зобов'язань (податкового боргу), затвердженого Наказом Міністерства доходів і зборів України № 574 від 10.10.2013.

Відповідно до [звіту](#) автоматизованого розподілу у справі № 826/7320/17, 07.06.2017 о 15:46 було здійснено автоматизований розподіл цієї справи і суддею у колегії було визначено, зокрема, Аблова Є.В.

Слід зазначити, що у звіті автоматизованого розподілу у цій справі зазначено спеціалізацію 12.3 "Звільнення з публічної служби". Відповідно до [Методичних рекомендацій](#) щодо застосування Класифікатора категорій адміністративних справ, затверджених Рішенням Ради суддів адміністративних судів України від 31.10.2013 № 114 (зі змінами), "*категорія "спори щодо звільнення з публічної служби" (пункт 12.3 Класифікатора), серед інших спорів, включає, зокрема, спори щодо: поновлення на службі, стягнення на користь особи несплачених коштів, які належало їй виплатити при звільненні зі служби (військової служби)*". Виходячи зі змісту позовних вимог у справі 826/7320/17, а також зі змісту [постанови](#) колегії суддів ОАСК у цій справі від 23.11.2017, будь-які обставини звільнення Насірова Р.М. з публічної служби не досліджувались, оскільки станом на момент постановлення цього судового рішення він був лише відстороненим від виконання обов'язків Голови ДФС, а позовні вимоги Насірова Р.М. жодним чином не охоплювали питання звільнення позивача з публічної служби і стосувались встановлення наявності або відсутності повноважень Голови ДФС на прийняття певних рішень.

Зазначені обставини набули значного суспільного резонансу та були висвітлені у публікаціях ЗМІ. Так, у [матеріалі](#) видання "Наші гроші" вказано, що "*при авторозподілі позову Насірова по обраній «Спеціалізації 12.3» було виключено всіх*

інших суддів, окрім обраної трійки. Причиною виключення стало те, що той чи інший суддя "не слухає категорію" та "не в потрібній колегії/палаті". Відтак, виходить, що іншу колегію призначити було неможливо".

Як видно з [публікації](#) видання “Слово і Діло”, вказані обставини навіть досліджувались у межах кримінального провадження 5201700000000872, внесеного 14.12.2017 до Єдиного реєстру досудових розслідувань (щодо можливого вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 376-1 КК України, за фактом незаконного втручання в роботу автоматизованої системи документообігу ОАСК під час розгляду справи 826/7320/17). Досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні здійснювали детективи НАБУ.

Суддя, вочевидь, мав бути обізнаним про те, яким чином відбувався автоматизований розподіл у справі 826/7320/17. Суддя, демонструючи сумлінне ставлення до виконання своїх обов'язків, мав звернути увагу на очевидну невідповідність спеціалізації, визначеної при авторозподілі цієї справи, фактичному змісту позовних вимог та змісту правовідносин, які мають бути досліджені під час судового розгляду.

[Постановою](#) у справі 826/7320/17 від 23.11.2017 колегія суддів ОАСК повністю задовольнила адміністративний позов, чим вийшла за межі адміністративної юрисдикції.

Під кутом зору стороннього обізнаного спостерігача, здійснення суддею судового розгляду у справі, яка була розподілена на цю колегію суддів з неправильним визначенням спеціалізації, а також з порушенням юрисдикційності спору, викликає обґрунтований сумнів у тому, що дії судді, а також його бездіяльність після проведення автоматизованого розподілу у зазначеній справі, підтримували впевненість суспільства в чесності та непідкупності судових органів.

Крім цього, варто зазначити, що 26.09.2019 Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду Білак М.В., Єресько Л.О. та Калашнікової О.В. [скасував](#) постанову ОАСК від 23.11.2017 та закриття провадження у справі, оскільки цю справу не належить розглядати за правилами адміністративного судочинства.

9. Суддя ухвалював рішення, обумовлені політичними мотивами, корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством, або мав економічну, корупційну чи іншу особисту зацікавленість в ухваленні (неухваленні) певного рішення.

(підпункт 1.8 п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

9.1. Згідно з даними Єдиного державного реєстру судових рішень та публікації на сайті "Наші гроші" "Оборудку по рюкзаках Авакова "прикрили" постановою адмінсуду", колегія суддів ОАСК під головуванням судді Аблова ухвалила [постанову](#) у справі № 826/7405/17 (судді Аблов Є.В., Григорович П.О., Смолій І.В.), якою відмовилася скасовувати рішення конкурсних торгів, по яких у лютому 2015 року закуповувалися скандальні "[рюкзаки Авакова](#)". Також судді відмовились визнавати протиправними дії посадових осіб МВС під час закупівлі.

Позивач звернувся до суду більше, ніж через 1,5 роки після торгів, а саме 08.06.2017, а справа була розглянута всього за один місяць, при чому позивач не оскаржував рішення колегії суддів, що було не на його користь. Суд розглядав справу "в порядку письмового провадження" і 10.07.2017 [відмовив](#) позивачу (ТОВ "Ібіс"), зауваживши, що відхиляє всі посилання позивача «на виявлені ревізією окремі недоліки» під час закупівлі рюкзаків. Серед таких недоліків, зокрема були: відсутність підпису учасника переговорів ФОП Плигачова чи його представника на додатку до протоколу конкурсних торгів від 09.02.2015, підписання протоколу засідання Комітету з конкурсних торгів № 7 не членом Комітету, неподання переможцем торгів ТОВ "Дніпровенд" у складі пакету документів документального підтвердження взяття на облік в органах податкової служби та пенсійного фонду, копій документу про реєстрацію учасника (ТОВ) платником податку на додану вартість, балансу та звіту про фінансові результати, не оприлюднення результатів торгів на сайті МВС протягом трьох днів з дати затвердження звіту про результати торгів. На думку колегії суддів, «такі недоліки загалом не свідчать про допущення МВС України та/або комітетом з конкурсних торгів порушень порядку оприлюднення інформації про застосування переговорної процедури закупівлі та/або порушень, які вплинули на об'єктивність визначення переможців закупівлі».

У мережі інтернет з'явилося [відео](#), зняте прихованою камерою у кабінеті заступника Міністра внутрішніх справ Сергія Чеботаря. На ньому видно, як особа, схожа на сина міністра Авакова, обіцяє поставити відомству велику партію рюкзаків, а Чеботар ще до оголошення тендеру обіцяє їх закупити. Згодом з'ясувалося, що переможець торгів ТОВ "Дніпровенд" користувалося номером телефону харків'янина Володимира Литвина, який є другом Олександра Авакова, сина міністра, у соцмережі фейсбук.

Окремо варто зазначити, що 21.12.2017 Московський районний суд м. Харкова ухвалив [вирок](#) щодо Володимира Литвина, представника фірми-переможця тендеру на постачання рюкзаків. Згідно з вироком, Литвин, будучи активним учасником «конвертаційного центру», що очолювався громадянами ОСОБА 1 та ОСОБА 2, виготовив та підробив документи, які були необхідні для участі ТОВ "Дніпровенд" у зазначеному тендері.

Серед підозрюваних у справі щодо закупівлі “рюкзаків для МВС” окрім Литвина, були також син Міністра внутрішніх справ Арсена Авакова – Олександр та экс-заступник Міністра внутрішніх справ Сергій Чеботар. У липні 2018 року прокурор Спеціалізованої антикорупційної прокуратури раптово [закрив](#) справу щодо них, хоча ще у квітні 2018 року НАБУ та САП повідомляли, що завершили досудове розслідування стосовно усіх трьох підозрюваних.

9.2. 17.05.2017 суддя як головуєчий у складі колегії суддів [задовольнив позов](#) Суркіса І. С. та інших осіб до Публічного акціонерного товариства Комерційний банк “ПРИВАТБАНК”, Міністерства фінансів України, Публічного акціонерного товариства “УКРГАЗБАНК”. Рішенням суду було скасовано рішення Комісії з питань визначення пов'язаних із банком осіб і перевірки операцій банків із такими особами Національного банку України від 13.12.2016 № 105 в частині визнання Суркіса І.Р., Суркіса Г. М., Суркіса Р. Д., Суркіс С. Г., Ковалик П. О. та Суркіс М. І. пов'язаними з ПАТ КБ “ПРИВАТБАНК”. Також суд постановив стягнути з “Приватбанку” понад 1 мільярд гривень на користь позивачів.

Пов'язаність Ігоря Суркіса з Ігорем Коломойським та, відповідно, “Приватбанком” підтверджується спільним володінням олігархами рядом активів. Зокрема, йшлося про три медіа: “Телерадіокомпанію “Студія 1+1”, “Гравіс-Кіно” та “Телекомпанію “ТЕТ”. НБУ підтверджував факт спільного володіння Суркісом та Коломойським істотною участю в цих компаніях даними, які самі компанії подавали до Національної ради з питань телебачення та радіомовлення на підставі вимог Закону України “Про телебачення і радіомовлення”. Однак судді ОАСК вказали, що така інформація не є підтвердженою, бо вона відсутня у Єдиному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців.

При цьому, суд повністю закрив доступ до ухваленого [рішення](#), мотивуючи посиланням на п. 4. ст. 7 Закону України “Про доступ до судових рішень”. При цьому, відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 7 цього закону не передбачає засекречення повного тексту рішення, а лише захищає від розголошення інформацію, для забезпечення захисту якої розгляд справи або вчинення окремих процесуальних дій відбувалися у закритому судовому засіданні.

Київський апеляційний адміністративний суд під головуванням судді Мезенцева Є.І. 06.11.2017 залишив рішення ОАСК без змін. 13.12.2018 Верховний Суд передав справу на розгляд Великої Палати. 15.06.2020 Велика Палата Верховного Суду [скасувала](#) постанову ОАСК від 17.05.2017, ухвалену за участі судді.

При цьому, Велика Палата Верховного Суду у своєму рішенні окремо наголосила на важливості забезпечення суспільного доступу до тексту судового рішення та викладених у ньому аргументів.

Крім того, як [повідомляє](#) інтернет-портал “Трати”, під час засідання у Великій палаті Верховного Суду представник Нацбанку Іван Пріцак, відновлюючи хронологію розгляду справи, розповів, що з боку сім’ї Суркісів 26.12.2016 було подано в ОАСК кілька ідентичних позовів без оплати судового збору, після розподілу справ між суддями судовий збір був сплачений тільки за позовом, який потрапив до колегії у складі Аблова Є.В, Літвінової А. І. та Мазур А. С.

9.3. Згідно з даними Єдиного державного реєстру судових рішень та численних публікацій у мережі інтернет (“Лівий берег”, “Думская”), 13.05.2010 колегія суддів (Аблов Є.В., Тарасишина О.М., Колесниченко О.В.) ухвалила [постанову](#) у справі № 10947/09/1570, якою змінила адміністративні кордони та визнала відсутність у Затоківської селищної ради компетенції щодо розпорядження масивом земель, загальною площею 614,3 га, який розташований з правого боку гирла Дністровського лиману на косі Кароліно-Бугаз. Своєю ухвалою колегія суддів під головуванням судді Аблова визнала незаконним рішення Одеського облвиконкому від 11.03.1966 № 174 щодо передачі земельної ділянки, загальною площею 614,3 га до Затоківської селищній раді. Хоча відповідність цього рішення вимогам законодавства було встановлено ще рішенням Вищого арбітражного суду України від 13.05.1996 у справі № 123/3, про що йдеться в [ухвалі](#) Одеського апеляційного адміністративного суду. В подальшому постанову суду під головуванням судді Аблова було скасовано цією ж [ухвалою](#).

10. Суддя безпідставно не задекларував своєчасно своє майно чи члена сім’ї, що є ліквідним активом, дохід, або значно занижив його обсяг і (або) вартість, або безпідставно не подав інформацію для декларування членом сім’ї.

(підпункт 4.6 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

10.1. Відповідно до щорічної майнової декларації за [2016](#) рік, суддя не задекларував жодного житла у м. Києві, де знаходиться місце його роботи. Службову квартиру в м. Києві, яку попереднього року було приватизовано на ім’я сина судді, Матвія Аблова, було продано 03.10.2016. Таким чином, суддя не вказав в декларації місце фактичного проживання у Києві, хоча за звітний період ухвалив більше 3 тис судових рішень.

10.2. Згідно з [досьє](#), 20.02.2014 суддя мав зобов’язання за договором іпотеки з розміром у 850 тис грн у “ПАТ ІМЕКСБАНК”. Предмет іпотеки – апартаменти трьохповерхового зблокованого дачного котеджу на масиві "Золотий Бугаз" Дальницької сільради Овідіопольського району Одеської області, загальною площею 273,9 кв.м. Майновими поручителями за іпотекою виступили матір судді Аблова Валентина Павлівна і теща Воробйова Світлана Миколаївна, які станом на 31.07.2018 були співвласниками апартаментів.

Згідно з публікаціями на сайті [Слідство.Інфо](#), у 2018 році журналісти навідалися до житлового масиву “Золотий бугаз”, розташованого на узбережжі Чорного моря, де для мешканців апартаментів облаштовані підземний паркінг, шлагбаум при в’їзді, пост охорони та власний пляж. Журналісти зазначають, що апартаменти родини Аблових серед інших вирізняє особливий ландшафтний дизайн території та вид на морське узбережжя з більшості вікон. Під час перебування на території комплексу журналісти також зафіксували на парковці позашляховик TOYOTA LAND CRUISER, який, згідно з щорічними майновими деклараціями за [2017](#) та [2018](#) роки, записаний на ім’я Івана Аблова, сина судді, але з моменту купівлі (11.11.2017) перебував у користуванні судді та його цивільної дружини. На відміну від автомобіля, право користування апартаментами на території житлового “Золотий бугаз” у деклараціях судді не відображено.

10.3. У щорічній майновій декларації судді за [2015](#), суддя не декларував серед членів сім’ї свою колишню дружину, Аблову Ю.Ю., шлюб із якою було розірвано 05.04.2014. Згідно з [поясненням](#), яке суддя надіслав до ВККС 22.09.2017 і яке міститься у [досьє](#), після [розірвання](#) шлюбу 05.04.2014, впродовж 2015 року вони з Абловою Ю.Ю. спільно не проживали, не мали спільного побуту, тому він не вказував її в майновій декларації за [2015](#) рік.

Однак у щорічній майновій декларації Аблової Ю.Ю. за [2015](#) рік (під час роботи в прокуратурі), членами її сім’ї вказані троє синів, зокрема серед них Ілля та Матвій Аблови. Це означає, що мати проживала з ними у звітному році. У власній щорічній майновій декларації за [2015](#) рік, суддя теж відніс Іллю та Матвія Аблових до членів сім’ї. Враховуючи те, що відповідно до чинної на момент подання майнових декларацій за 2015 рік [редакції](#) Закону України “Про запобігання корупції”, членами сім’ї суб’єкта декларування були особи, зокрема діти, лише якщо вони спільно проживали та були пов’язані спільним побутом і декларантом, можна зробити висновок, що Аблова Ю.Ю. та Аблов Є.В. ймовірно проживали разом у 2015 році.

Більше того, у щорічних майнових деклараціях судді та його колишньої дружини за 2015 рік задекларовано одне і те ж нерухоме майно. Окремо варто зазначити, що на час подання декларацій за 2015 рік, НАБУ вже зареєструвало кримінальне провадження, в межах якого детективи здійснювали перевірку інформації щодо недекларування Абловим Є.В. майна. Тому такі дії судді щодо недекларування Аблової Ю.Ю. та належного їй майна можуть свідчити про намагання судді приховати відомості у зв’язку з розслідуванням.

11. Суддя не пояснив переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (його, членів сім’ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для

набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

(підпункт 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

11.1. Згідно з щорічною майновою декларацією цивільної дружини судді Аблової Ю.Ю. за [2015](#) рік, 27.04.2012 вона набула право власності на автомобіль PORSCHE PANAMERA 4, 2012 року випуску, вартістю 906 608 грн. Згідно з майновою декларацією судді за 2012 рік, в рік придбання автомобіля його цивільна дружина отримала подарунок, приз або виграш у розмірі 906 608 грн. Згідно з даними досьє, цивільна дружина судді з 1998 по 2016 пропрацювала в прокуратурі, після чого стала суддею, а суддя, згідно з даними його досьє, з 1996 по 2007 пропрацював в прокуратурі, після чого, починаючи з 2007 року, працює суддею. Тобто суддя та його цивільна дружина більшість життя перебували на державній службі та не мали власних коштів на придбання автомобіля такої вартості. Власні доходи цивільної дружини судді в 2012 році склали 11 613 грн заробітної плати та 10 800 грн матеріальної допомоги. Дарувальник грошових коштів, сума яких в 40 разів перевищує річний дохід цивільної дружини судді, у декларації не вказаний.

11.2. Згідно з щорічною майновою декларацією за [2016](#) рік, цивільна дружина судді отримала подарунок у грошовій формі від своєї матері, Воробйової Світлани Миколаївни, в розмірі 1,5 млн грн. Згідно з даними суддівського [досьє](#) цивільної дружини, в анкеті, заповненій у 2018 році, вона вказує свою матір Воробйову С.М. як пенсіонерку та суб'єкта підприємницької діяльності. Проте, згідно з даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, її мати займалася підприємницькою діяльністю лише з 05.04.2017 по 21.11.2017. Крім цього, згідно з досьє, мати цивільної дружини судді отримала від підприємницької діяльності 850 тис грн за 2017 рік, чого було недостатньо для здійснення такого коштовного подарунку.

11.3. Згідно з даними щорічної майнової декларації за [2016](#) рік, цивільна дружина судді також отримала аналогічний подарунок у грошовій формі від матері свого чоловіка, Аблової Валентини Павлівни, в розмірі 1,5 млн грн. Згідно з даними суддівського досьє, цивільна дружина судді в анкеті, заповненій у 2018 році, вказує Аблову В.П. як пенсіонерку та суб'єкта підприємницької діяльності. Згідно з інформацією з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, Аблова В.П. займалася підприємницькою діяльністю спочатку з 07.10.1999 по 15.01.2015, а потім з 19.04.2017 по 21.11.2017. Згідно з наявною інформацією з досьє цивільної дружини, мати судді декларувала незначні доходи від підприємницької діяльності у період перед даруванням коштів – 117 тис грн у 2013 році, 80 850 грн у

2014 році. Зважаючи на значний розмір грошового подарунка, вказані обставини викликають обґрунтовані сумніви щодо наявності достатніх коштів у матері судді.

11.4. Згідно з щорічними майновими деклараціями судді за 2012, [2013](#), [2014](#) роки та майною декларацією його цивільної дружини за [2015](#) рік, сім'я судді протягом цього періоду мала у користуванні квартиру у м.Одеса, загальною площею 144,4 кв.м, яка з 01.10.2006 перебувала у спільній сумісній власності матері судді (Аблової В. П.) і його тещі (Воробйової С.М.).

Згідно з даними щорічної майнової декларації за [2016](#) рік, 03.10.2016 цю квартиру було придбано за договором купівлі-продажу малолітнім сином судді Матвієм Абловим за 2,7 млн грн. Зважаючи на вартість квартири, наявність коштів у матері та тещі судді на її придбання у 2006 році викликають обґрунтовані сумніви. Окремого пояснення потребують обставини набуття цієї квартири малолітнім сином судді за договором купівлі-продажу.

11.5. Згідно з щорічною майною декларацією цивільної дружини судді за [2015](#) рік, 25.12.2014 син судді, Іван Аблов, 1996 року народження, набув право власності на водний засіб – крейсерський надувний човен підвищеної комфортності BRIG Eagle 645 L, 2007 року випуску, вартістю 299 542 грн. Згідно з даними досьє, у 2013 та 2014 роках доходи Івана Аблова склалися зі стипендії та заробітної плати і загалом становили 10 463 грн. Тобто рівень його особистого доходу був недостатнім для придбання такого майна. Відповідно до щорічних майнових декларацій за 2012, [2013](#), [2014](#) роки, рівень доходів сім'ї Аблова також не дозволяв здійснити таке коштовне придбання: у 2012 році загальні доходи сім'ї судді склали 190 240 грн (без урахування отриманого подарунка на придбання автівки PORSCHE PANAMERA 4, вартістю 906 608 грн); у 2013 році – 264 448 грн; у 2014 році – 376 675 грн.

11.6. Згідно з щорічною майною декларацією за [2017](#) рік, 11.11.2017 суддя та його цивільна дружина отримали у безоплатне користування автомобіль Toyota Land Cruiser 200, 2017 року випуску, вартістю 1,8 млн грн, який був записаний на ім'я сина судді Івана Аблова. Згідно з щорічними майновими деклараціями судді та його цивільної дружини, у [2012](#), [2013](#), [2015](#) і [2016](#) роках син мешкав з батьками, а у [2014](#) та [2017](#) роках – окремо від них. Згідно з [досьє](#), до 2014 року включно Іван Аблов був студентом Одеської юридичної академії та отримував незначну стипендію. З 2014 року він почав працювати, отримуючи невелику заробітну плату: 1 500 грн – у 2014 році, 9 712 грн – у 2015 році, 12 644 грн – у 2016 році, 47 260 грн – у 2017 році. Згідно з [досьє](#), син судді Іван Аблов у 2017 році також задекларував дохід в розмірі 300 тис грн від здійснення підприємницької діяльності. Згідно з витягами з ЄДР, у 2017 році він двічі відкривав ФОП 12.04.2017 – 01.11.2017 за кодом [КВЕД 50.10](#) (пасажирський морський транспорт) та з 19.12.2017 – за кодом [КВЕД 56.10](#) (діяльність ресторанів, надання послуг мобільного харчування). Перелічених доходів очевидно було недостатньо для

придбання автомобіля вартістю 1,8 млн грн і, на думку розсудливого спостерігача, набуття цього майна викликає обґрунтовані сумніви.

Крім цього, згідно з [досьє](#), син судді Іван Аблов 09.06.2017 набув у власність ще один автомобіль, Porsche Panamera, 2012 року випуску (колишній власник: Попова Аліна Олександрівна). За повідомленням журналістів програми "[Наші гроші з Денисом Бігусом](#)", вартість вживаних Porsche Panamera 2012 року випуску у 2017 році [становила](#) щонайменше 1,5 млн грн. При цьому, вказаний автомобіль раніше належав цивільній дружині судді. 30.12.2016 вона продала його Поповій Аліні Олександрівній за 2 млн грн.

Враховуючи вказані обставини, на думку розсудливого спостерігача, легальність походження коштів на набуття у власність транспортних засобів сином судді викликає обґрунтовані сумніви.

11.7. Згідно з щорічною майновою декларацією за [2014](#) рік, сім'я судді складалася з його дружини та двох синів, Іллі та Матвія, а доходи сім'ї становили 376 675 грн, з яких: 219 495 грн – заробітна плата, 12 180 грн – матеріальна допомога і 145 000 грн – дохід від відчуження рухомого майна дружиною. Водночас у [2014](#) році суддя погасив іпотеку в розмірі 814 393 грн, із яких: 725 840 грн – основна сума та 88 553 – проценти.

Не дивлячись на великі видатки на оплату іпотеки у 2014 році та отримавши всього 218 147 грн доходу у наступному році, суддя, згідно з даними щорічної майнової декларації за [2015](#) рік, задекларував заощадження у готівковій формі у розмірі 120 тис грн і 15 тис доларів США. Його цивільна дружина, згідно з її щорічною майновою декларацією за [2015](#) рік, отримавши 26 006 грн доходу, також задекларувала заощадження у готівковій формі у розмірі 170 тис грн і 12 тис доларів США. Враховуючи те, що згідно з даними досьє сім'я судді все життя перебувала на державній службі (цивільна дружина судді з 1998 по 2016 пропрацювала в прокуратурі, після чого стала суддею; а суддя, згідно з даними його досьє, з 1996 по 2007 пропрацював в прокуратурі, після чого, починаючи з 2007 року, працює суддею), наявність у них власних заощаджень у значному розмірі, а також коштів на здійснення таких витрат, викликає обґрунтований сумнів.

11.8. Брат судді, Аблов Федір Валерійович, з 04.07.2016 очолює державне підприємство "Дослідне господарство "Мирнопільське" ІСГ Причорномор'я" НААН України. У щорічній майновій декларації за [2016](#) рік він декларує загальний дохід сім'ї у розмірі 130 680 грн. Водночас у звітному році він набув у власність два автомобілі: 29.12.2016 Audi Q7 2006 р.в. за 500 тис грн та 31.12.2016 Toyota Avalon 2008 р.в. за 100 тис грн. При цьому, відповідно до [оголошень](#) на спеціалізованих сайтах з продажу автомобілів, станом на 2020 рік вартість Toyota Avalon 2008 р.в. становить щонайменше 280 тис грн. Крім того, згідно з щорічними майновими деклараціями судді за [2017](#) та [2018](#) роки, він та його цивільна дружина з 01.07.2017 мали право

безоплатного користування цим автомобілем.

У щорічній майновій декларації за [2017](#) рік брат судді декларує аналогічний загальний дохід сім'ї у розмірі 130 680 грн. Водночас відповідно до даних із досьє, 06.05.2017 він набув у власність автомобіль VOLKSWAGEN PASSAT 2003 р.в., який був відчужений вже 16.09.2017, а 19.09.2017 набув у власність автомобіль Mitsubishi Pajero Wagon 2014 р.в. за 550 тис грн. При цьому з декларації зник автомобіль Audi Q7 2006 р.в., однак жодного доходу від його ймовірного відчуження не задекларовано.

У щорічній майновій декларації за [2018](#) рік брат судді декларує загальний дохід сім'ї у розмірі 235 121 грн. Водночас 28.09.2018 він набув у власність автомобіль Toyota LAND CRUISER 200 2014 р.в за 240 тис грн. При цьому, відповідно до [оголошень](#) на спеціалізованих сайтах з продажу автомобілів, станом на 2020 рік вартість LAND CRUISER 200 2014 р.в становить щонайменше 1,2 млн грн, тобто задекларована братом судді вартість автомобіля є очевидно заниженою. При цьому з декларації зник автомобіль Mitsubishi Pajero Wagon 2014 р.в., однак жодного доходу від його ймовірного відчуження не задекларовано.

12. Суддя був причетним до ухвалення рішення, внаслідок якого завдано шкоди культурній спадщині або створено істотний ризик завдання такої шкоди.

(підпункт 3.8 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно з даними Єдиного державного реєстру судових рішень, 19.04.2013 колегія суддів ОАСК (Амельохін В.В., Аблов Є.В., Федорчук А.Б.) ухвалила [постанову](#), якою узаконила [рішення](#) Кабінету Міністрів України щодо виключення будівлі Гостинного двору у м. Києві із списку пам'ятників архітектури та відмовила в ініціюванні включення Гостинного двору (будівлі, зведеної в 1809 році) до Державного реєстру нерухомих пам'яток України. У подальшому, 21.05.2015, вказана постанова була [скасована](#) Вищим адміністративним судом України як така, що прийнята з порушенням вимог процесуального законодавства.

24.11.2015 суд [визнав](#) незаконною та нечинною постанову Кабміну "Про виключення будівлі Гостинного двору у місті Києві зі списку пам'ятників архітектури, що перебувають під охороною держави". Ще раніше, 24.06.2014 Київський апеляційний адмінсуд [скасував](#) рішення Київради про виділення землі забудовнику Гостиного двору під протиправну реконструкцію будівлі. 04.07.2014 Київрада [розірвала](#) договір оренди з ПАТ "Спеціальне науково-реставраційне проектне будівельно-виробниче підприємство "Укрреставрація".

Громадська рада доброчесності не оцінює законності рішення судді, зважаючи на те, що це уже зроблено судом вищої інстанції. Однак Рада переконана, що надання суддею переваги комерційним інтересам над суспільним інтересом щодо збереження пам'ятки архітектури місцевого значення, є проявом недоброчесної поведінки. Суддя не міг не усвідомлювати згубні наслідки свого рішення для пам'ятки архітектури.

13. Суддя допускав поведінку, яка призвела до істотних порушень правил процесу, наприклад приймав рішення за наявності очевидного конфлікту інтересів.

(підпункт 3.9 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно з публікацією на сайті [“Ракурс”](#) та реєстру судових рішень, 02.07.2015 суддя Аблов прийняв постанову у справі № [826/12490/15](#) за позовом судді КСУ Пасенюка Олександра Михайловича проти КСУ, якою зобов'язав стягнути з КСУ на користь позивача 140 431,20 грн. як середню зарплату (суддівську винагороду) за час вимушеного прогулу з 24.02.2014 по 23.06.2014. Ухвалення рішення в цій справі було здійснено без урахування наявного конфлікту інтересів з боку судді Аблова та з порушенням правил самовідводу.

Так, під час головування у Вищому адміністративному суді України ([2004-2011](#) роках) Пасенюк О.М. був безпосередньо причетний до вирішення всіх кадрових питань в адміністративній юрисдикції: призначення та обрання суддів адміністративних судів здійснювалося за поданням голови ВАСУ. Аблов був [призначений](#) на посаду судді Одеського окружного адміністративного суду у травні 2007 року. За існуючим тоді порядком, матеріали щодо призначення суддею адміністративного суду до Вищої ради юстиції [вносив](#) голова ВАСУ. На той час головою ВАСУ був О. Пасенюк.

14. Суддя умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків повідомив недостовірні (у тому числі неповні) відомості у декларації родинних зв'язків, наприклад, приховав у декларації родинних зв'язків члена сім'ї.

(підпункт 3.2 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно з розділом II декларації родинних зв'язків за [2012-2016](#) роки від 26.01.2016, суддя вказав Аблову Юлію Юріївну, суддю Комінтернівського районного суду Одеської області, як свою колишню дружину. У розділі III він зазначив, що з Абловою

Ю.Ю. вони **спільно не проживають та спільним побутом не пов'язані, але в них існують взаємні права та обов'язки.** У місці для додаткової інформації він зазначив, що 05.04.2014 шлюб з Абловою Ю.Ю. було розірвано.

20.02.2017, через 20 днів після закінчення терміну, визначеного законом для виправлення відомостей у поданій раніше декларації, він подав [уточнену](#) декларацію родинних зв'язків за 2012-2016 роки, де в розділі II вказав Аблову Юлію Юріївну, суддю Комінтернівського районного суду Одеської області, своєю дружиною. У розділі III він зазначив, що з Абловою Ю.Ю. вони **проживають спільно, пов'язані спільним побутом, у них існують взаємні права та обов'язки.** У місці для додаткової інформації він зазначив, що з січня 2016 року, відповідно до ст.ст. 3, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 74 Сімейного кодексу України, вона є членом його сім'ї (дружиною), вони пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки і використовують майно та грошові кошти на праві спільної сумісної власності, виховують їхніх малолітніх та неповнолітніх дітей.

Згідно з [поясненням](#), яке суддя надіслав до ВККС 22.09.2017 і яке міститься у [досьє](#), після розірвання шлюбу 05.04.2014, впродовж 2015 року вони з Абловою Ю.Ю. спільно не проживали, не мали спільного побуту, тому він не вказував її в майновій декларації за 2015 рік, але враховуючи, що з січня 2016 року вони знову проживають разом, він самостійно уточнив інформацію у декларації родинних зв'язків. Відповідно до [реєстру](#) декларацій, дружина судді Аблова Ю.Ю. подавала аналогічно заповнені декларації родинних зв'язків за 2012-2016 роки.

ГО “Всеукраїнське об'єднання “Автомайдан” звернулося із заявою до ВККС, в якій стверджувало, що подання уточненої декларації родинних зв'язків за [2012-2016](#) роки є намаганням судді “підлаштувати” відомості декларації родинних зв'язків під ситуацію, що виникла у зв'язку з розслідуванням НАБУ справи, пов'язаної з недекларуванням Абловим Є.В. майна. Згідно з рішенням № 19/дп-18 від 13.07.2018, ВККС вирішила визнати непідтвердженою інформацію про недостовірність (в тому числі неповноту) відомостей, вказаних суддею Абловим Є.В. в декларації родинних зв'язків за [2012-2016](#) роки.

15. Суддя умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків повідомив недостовірні (у тому числі неповні) відомості у декларації доброчесності, наприклад, приховав відомості про правопорушення, прояв недоброчесної поведінки, втручання в діяльність судді тощо.

(підпункт 3.1 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

У п. 22 декларації доброчесності за [2017](#) рік, суддя зазначив, що ним у звітному періоді не здійснювалися вчинки, що можуть мати наслідком притягнення до відповідальності. Водночас, згідно з даними [досьє](#) (арк.53), 28.07.2017 управлінням патрульної поліції в Одеській області було стягнуто штраф із судді у розмірі 255 грн за ч.1 ст. 122 КУпАП (“Перевищення встановлених обмежень швидкості руху, проїзд на заборонний сигнал регулювання дорожнього руху та порушення інших правил дорожнього руху”). Враховуючи те, що у пункті 22 декларації доброчесності слід вказувати про випадки притягнення судді до будь-якого виду юридичної відповідальності, а не лише дисциплінарної, суддя повідомив недостовірні відомості у декларації доброчесності за 2017 рік.

16. Суддя, не перебуваючи на робочому місці (був на навчанні), ухвалював судові рішення.

(підпункт 6.5 п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

1. Згідно з [досьє](#), суддя з 30.05.2011 по 03.06.2011 проходив навчання у НШСУ (підготовка голів та заступників голів окружних адміністративних судів за рахунок коштів Державного бюджету України). Суддя зазначив, що загальна тривалість навчання становила 40 академічних годин. Водночас у Єдиному державному реєстрі судових рішень виявлено 4 рішення, ухвалені суддею у вказаний період:

- 1) [52810096](#) – ухвала у справі № 2а-402/11/2670 про задоволення заяви про самовідвід судді з колегії;
- 2) [52811195](#) – ухвала у справі № 2а-7473/11/2670 про забезпечення адміністративного позову;
- 3) [76382580](#) – ухвала у справі № 2а-1866/11/2670 про передачу справи до іншого суду;
- 4) [76382549](#) – постанова у справі № 2а-1172/11/2670 за позовом ТОВ «Меблі-Про» до Київської регіональної митниці про скасування рішення та зобов'язати вчинити певні дії.

Враховуючи те, що загальна тривалість навчання складала 40 академічних годин (5 днів з 8-ми годинним навчальним навантаженням), у стороннього спостерігача виникають обґрунтовані сумніви у тому, що суддя відвідав усі навчальні дні у повному обсязі, одночасно встигаючи розглядати справи та ухвалювати судові рішення. При цьому ухвал про виправлення описок щодо дати ухвалення судових рішень Громадською радою доброчесності не виявлено.

2. Згідно з [досьє](#), суддя з 09.04.2012 по 13.04.2012 проходив навчання у НШСУ (підготовка голів та заступників голів окружних адміністративних судів). Суддя зазначив, що загальна тривалість навчання становила 40 академічних годин. Водночас у Єдиному державному реєстрі судових рішень виявлено 18 рішень, ухвалених суддею у вказаний період:

- 1) [23927959](#) – постанова у справі № 2а-3593/12/2670 за адміністративним позовом Державної податкової інспекції у Деснянському районі м. Києва до суб'єкта підприємницької діяльності про стягнення заборгованості;
- 2) [23993512](#) – постанова у справі № 2а-3683/12/2670 за позовом ТОВ «Торговий Дім «Респект» до Головного управління з питань реклами виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) про визнання неправомірною бездіяльність та зобов'язання вчинити певні дії;
- 3) [24012263](#) – ухвала у справі № 2а-10979/11/2670 про залишення позовної заяви без розгляду;
- 4) [23675002](#) – постанова у справі № 2а-1524/12/2670 у порядку письмового провадження за позовом ДП "Терра-Трейд" до Регіонального управління Департаменту контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів ДПА України у м. Києві про скасування рішення про застосування фінансових санкцій;
- 5) [52811315](#) – ухвала у справі № 2а-4916/12/2670 за позовом фізичної особи підприємця до ДП у Подільському районі м. Києва, за участю прокуратури Подільського району міста Києва про скасування рішення про застосування штрафних санкцій;
- 6) [52811317](#) – ухвала у справі № 2а-3683/12/2670 за позовом ТОВ «Торговий Дім «Респект» до Головного управління з питань реклами виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) про визнання неправомірною бездіяльність та зобов'язання вчинити певні дії;
- 7) [23993574](#) – постанова у справі № 2а-1500/12/2670 за позовом ТОВ «Агрейн Трейдинг» до ДП у Печерському районі м. Києва про визнання нечинними податкових повідомлень-рішень;
- 8) [23927674](#) – постанова у справі № 2а-2071/12/2670 за позовом ТОВ «Джонсон і Джонсон Україна» до ДП у Шевченківському районі м. Києва про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення;
- 9) [23993493](#) – постанова у справі № 2а-3214/12/2670 за позовом ТОВ «Аїсі Аутдор» до ДП у Подільському районі м. Києва про скасування податкового повідомлення-рішення;
- 10) [23993608](#) – постанова у справі № 2а-3326/12/2670 за позовом ТОВ «ДВ нафтогазовидобувна компанія» до ДП у Шевченківському районі м. Києва про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення;
- 11) [23927737](#) – постанова у справі № 2а-1621/12/2670 за позовом ТОВ «АМБ Технолоджис» до ДП у Святошинському районі м. Києва про визнання

- протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення;
- 12) [29002144](#) – ухвала у справі № 2а-19526/10/2670 за позовом державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» до Головного контрольно-ревізійного управління України про визнання нечинною вимоги;
 - 13) [23993518](#) – постанова у справі № 2а-2193/12/2670 за позовом ТОВ "Телехаус" до ДПІ у Голосіївському районі міста Києва про скасування податкового повідомлення-рішення, рішень про результати розгляду скарги;
 - 14) [23927096](#) – постанова у справі № 2а-2465/12/2670 за позовом ОСОБА_1 до Київської регіональної митниці, Державної митної служби України про визнання протиправним, скасування наказів та стягнення моральної шкоди;
 - 15) [23927329](#) – постанова у справі № 2а-1752/12/2670 за позовом ТОВ "Фортес Груп" до ДПІ у Солом'янському районі міста Києва про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити дії;
 - 16) [23927365](#) – постанова у справі № 2а-2297/12/2670 за позовом ПАТ "Трест "Київміськбуд-2" до ДПІ у Солом'янському районі міста Києва про визнання протиправними дій та скасування наказу;
 - 17) [23993471](#) – постанова у справі № 2а-2548/12/2670 за позовом ПП "Буд-Ритейл 7" до ДПІ у Солом'янському районі міста Києва про скасування податкового повідомлення-рішення;
 - 18) [23927344](#) – постанова у справі № 2а-1867/12/2670 за позовом ТОВ "Виробничо-будівельна компанія "АС" до ДПІ у Деснянському районі міста Києва про скасування податкового повідомлення-рішення.

Враховуючи [програму](#) навчання, а також те, що загальна тривалість навчання складала 40 академічних годин (5 днів з 8-ми годинним навчальним навантаженням), у стороннього спостерігача виникають обґрунтовані сумніви у тому, що суддя відвідав усі навчальні дні у повному обсязі, одночасно встигаючи розглядати справи та ухвалювати судові рішення. При цьому ухвал про виправлення описок щодо дати ухвалення судових рішень Громадською радою доброчесності не виявлено.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка може вплинути на оцінку судді за критеріями доброчесності та професійної етики і потребує пояснення судді.

1. Згідно з даними Єдиного державного реєстру судових рішень, 20.12.2018 суддя Аблов, без повідомлення учасників справи, постановив [ухвалу](#) про забезпечення позову у справі № 826/14303/18, якою зупинив наказ МОЗ України про звільнення Катерини Амосової з посади ректора НМУ ім.О.О.Богомольця та заборонив обіймати посаду ректора будь-кому, крім неї. Відповідно до інформаційного повідомлення на офіційному веб-сайті [Міністерства охорони здоров'я України](#), вказаним рішенням суддя позбавив університет органу управління, оскільки заборонив МОЗ здійснювати

управлінські функції та фактично вирішив трудовий спір, який не є в його компетенції, оскільки аналогічна справа вже [розглядалася](#) Печерським районним судом м. Києва. 12.06.2019 виконавча обов'язків Міністра охорони здоров'я України Уляна Супрун [повідомила](#) на своїй сторінці у соціальній мережі, що Печерський районний суд Києва задовольнив її скаргу та зобов'язав Державне бюро розслідувань зареєструвати заяву про злочин, вчинений суддею ОАСК Абловим під час ухвалення вказаного рішення.

2. За [інформацією](#) у ЗМІ, судді ОАСК Віктор Данилишин, Віктор Шулежко та Євгеній Аблов, в серпні-вересні 2014 року постановляли ухвали в інтересах приватного акціонерного товариства "Кримський ТИТАН", яке пов'язує із Дмитром Фірташем. Вказані ухвали перешкождали встановленню державного контролю над Вільногірським гірничо-металургійним комбінатом (ВГМК) і Іршанським гірничо-збагачувальним комбінатом (ІГЗК).

- 19.08.2014 суддя Аблов постановив [ухвалу](#), якою задовольнив заяву представника приватного акціонерного товариства "Кримський ТИТАН" про вжиття заходів забезпечення адміністративного позову. Цією ж ухвалою суддя зупинив дію наказу Фонду державного майна України № 1911 від 04.07.2014, чим фактично заборонив проводити інвентаризацію майна ІГЗК. 22.08.2014 аналогічну [ухвалу](#) щодо заборони проведення інвентаризації майна ВГМК постановив суддя Данилишин.
- 04.09.2014 судді Аблов і Данилишин постановили ухвали, якими заборонили Фонду державного майна України та будь-яким іншим особам, в тому числі правоохоронним органам, здійснювати будь-які дії, спрямовані на повернення майна державних підприємств [ІГЗК](#) і [ВГМК](#) до проведення інвентаризації.
- 18.09.2014 суддя Шулежко постановив [ухвалу](#), якою зупинив дію наказу Міністерства економічного розвитку і торгівлі України № 1074 від 06.09.2014, чим фактично заборонив державі здійснювати управління Вільногірського гірничо-металургійного (ВГМК) і Іршанського гірничо-збагачувального (ІГЗК) комбінатів до ухвалення рішення у справі.

Згідно з даними Єдиного державного реєстру судових рішень, 26.12.2014 колегія суддів (Аблов Є.В., Данилишин В.М., Огурцов О.П.) прийняла [постанову](#) у справі № 826/12320/14, якою унеможливила проведення інвентаризації Іршанського гірничо-збагачувального комбінату для повернення у державну власність та зобов'язала укласти новий договір оренди щодо Іршанського гірничо-збагачувального комбінату з ПАТ "Кримський титан". За інформацією видання "[Дзеркало тижня](#)", спір виник у зв'язку небажанням ПАТ "Кримський титан", що належить олігарху Дмитру Фірташу, повертати державі Іршанський державний гірничо-збагачувальний комбінат, який був орендований ПАТ "Кримський титан". Унеможливши проведення інвентаризації та зобов'язавши укласти новий договір, ПАТ "Кримський титан" отримуватиме й надалі можливість користуватися зазначеним комбінатом.

Варто зазначити, що 24.03.2015 постанову ОАСК від 26.12.2014 у справі № 826/12320/14, прийняту під головуванням судді Аблова, було скасовано [постановою](#) Київського апеляційного адміністративного суду, правомірність якої підтверджена [ухвалою](#) Вищого адміністративного суду України.

3. Згідно з [досьє](#), 29.01.2018 Друга Дисциплінарна палата ВРП відкрила дисциплінарну [справу](#) стосовно судді за скаргою ПАТ КБ “Приватбанк”. Суть скарги зводилася до того, що колегія суддів під головуванням судді Аблова під час розгляду справ № [826/20221/16](#) та № [826/20239/16](#) задовольнила клопотання про розгляд справ у закритих судових засіданнях у зв'язку з можливістю розголошення банківської таємниці. За результатами розгляду справ 17.05.2017 було ухвалено постанови, повні тексти яких було внесено до Єдиного державного реєстру судових рішень та 22.05.2017 оприлюднено без виключення інформації, яка за рішенням суду підлягає захисту, що призвело до розголошення банківської таємниці. У своїх поясненнях суддя зазначив, що за дорученням судді відомості про розгляд справ в закритому судовому засіданні підлягали внесенню до автоматизованої системи документообігу суду помічником, однак помічником не було проставлено відмітку про розгляд справ у закритих судових засіданнях. При цьому на момент надання пояснень помічником судді, яка вносила до автоматизованої системи документообігу суду дані про судові рішення у справах, була звільнена з посади, що унеможливило відібрання у неї пояснень. Друга Дисциплінарна палата ВРП у своєму [рішенні](#) від 09.07.2018 дійшла висновку про відсутність у діях судді Аблова ознак дисциплінарного проступку та відмовила у притягненні його до дисциплінарної відповідальності.

4. 05.04.2019 суддя ухвалив [рішення](#) у справі № 640/2062/19 за позовом народного депутата від "Опозиційного блоку" Олександра Долженкова до Голови Верховної Ради України Андрія Парубія, яким визнав протиправними дії Голови Верховної Ради України у зв'язку з прийняттям законопроекту № [5309](#), який передбачав перейменування Української православної церкви Московського патріархату, яка мала змінити назву та вказати свою приналежність до Російської православної церкви. Вказаним рішенням було заблоковано процес перейменування Української православної церкви Московського патріархату. Згідно з наказом Міністерства культури, організація мала обов'язково вказувати у своїй назві приналежність до Російської православної церкви. Однак в ОАСК вирішили, що це може "призвести до невиправданого втручання держави у сферу діяльності релігійної організації як юридичної особи".

Нардеп від "Опозиційного блоку" Вадим Новинський коментуючи це рішення, вказував: *"В новейшей истории Украины – знаковое событие: впервые суд стал на сторону общественности и признал противоправными действия власти, пытавшейся воевать с канонической Украинской Православной Церковью"*.

Однак з фільму-розслідування журналістів «Слідства.Інфо» «[Нарадча кімната](#)». стало відомо, що у цей же час голова ОАСК Вовк почав планувати візит до предстоятеля Церкви Онуфрія, аби отримати від нього благословення. А його колега навіть припускав, що предстоятель церкви може дати їм «медаль».

Вовк: *“Чуєш, через кого до Онуфрія сходимо? Важливу ж справу для церкви зробили...”*

Як свідчать записи, 24.04.2019 Вовк разом із колегами поїхав на зустріч до митрополита Онуфрія. Примітно, що аудієнція відбувалася в робочий час суддів. Журналісти також дізналися, що це був не перший візит голови ОАСК до очільника проросійської церкви. Павло Вовк хвалився, що зустрічі з митрополитом Онуфрієм мав і раніше.

Вовк: *“Він навіть 100 грам наливав, якісь там канапки... Приємний такий дядько”*.

З розмов, які відбувалися в кабінеті голови суду, також стало відомо, що деякі судді ОАСК різко негативно ставилися до отримання Україною Томосу.

5. Відповідно до щорічної майнової декларації за [2019](#) рік, суддя не задекларував жодного житла у м. Києві, де знаходиться місце його роботи. Громадській раді доброчесності відомо, що суддя з 08.04.2019 по 10.12.2019 був відсторонений від здійснення правосуддя у зв'язку із наявністю подання Другої дисциплінарної палати ВРП про звільнення судді. Однак відсутність будь-якого житла за місцем його роботи потребує пояснення.

6. Згідно з [досьє](#), 16.03.2015 на виконання дільничного інспектора надійшов матеріал перевірки (вх. № 3009) щодо можливого ухилення від призову по мобілізації Абловим Євгеном Валерійовичем.

7. Згідно з [досьє](#), дільничними інспекторами поліції Печерського УП ГУНП у м. Києві було здійснено неодноразові перевірки умов зберігання мисливської гладкоствольної, нарізної зброї або спец.засобу за місцем мешкання судді Аблова як власника цієї зброї чи спец.засобу. У ході їх проведення умови зберігання перевірити не вдалось у зв'язку з тим, що їх місцезнаходження невідоме.

8. 23.08.2011 суддя у складі колегії (судді Пащенко К.С., Аблов Є.В., Шрамко Ю.Т.) ухвалив рішення у справі № 2а-12055/11/2670, яке [забороняло](#) опозиційним політичним партіям та громадським організаціям проводити на День Незалежності мітинги, збори та демонстрації в центральній частині міста Києва, а саме: на Європейській площі, вулиці М. Грушевського, площі Слави, Бессарабській площі, Софіївській площі,

Михайлівській площі, вулиці Банковій, вулиці Хрещатик, Майдані Незалежності, а також 24.08.2011 з 00:00 до 11:00 у парку ім. Т.Шевченка. Мотивом для прийняття вказаного рішення стала “необхідність забезпечення правопорядку, запобігання вчиненню злочинів, правопорушень, для охорони здоров'я населення, захисту прав і свобод мешканців міста Києва та гостей міста, забезпечення нормального функціонування підприємств та установ, інститутів влади у центральній частині міста Києва”. Вказане рішення порушило право десятків тисяч громадян на мирні зібрання, оскільки орієнтовна кількість учасників на вказаних акціях становила більше 80 тисяч осіб і стосувалося практично усієї центральної частини міста Києва.

На порталі руху [Чесно](#) зазначено, що це рішення не було достатньо обґрунтованим, тобто фактично не було необхідності для встановлення заборони на проведення мирного зібрання, оскільки воно не становило жодної загрози для національної або громадської безпеки. Таке рішення суду спровокувало тривалі протистояння між органами державної влади та громадянами, які бажали висловити протест та захистити своє право, гарантоване Основним Законом, та стали підґрунтям для подальшої недовіри громадян до судової влади, втрати авторитету судів у суспільстві через невмотивоване та по суті безпідставне обмеження невід’ємного права людини висловити протест проти рішень органів державної влади.

Водночас Громадська рада доброчесності враховує той факт, що вказане рішення було ухвалене до [прийняття](#) Європейським судом з прав людини рішення у справі «Веренцов проти України».

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до затвердження цього рішення, оскільки суддя не надав контактної інформації. Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

16.12.2020 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 13-ма голосами з 15 голосів членів Ради. Маселко Роман та Моторевська Євгенія заявили самовідвід.

У голосуванні взяли участь 13 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Жернаков Михайло
- 4) Куйбіда Роман
- 5) Марчук Антон
- 6) Мелких Едуард
- 7) Остапенко Дмитро
- 8) Серета Максим
- 9) Соколенко Наталія
- 10) Савчук Андрій
- 11) Чижик Галина
- 12) Шепель Тарас
- 13) Якимяк Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)